

قنوس یمنی

وجود ندارد و اینکه میلیون‌ها کودک دچار سوءتغذیه هستند. آخر کار هم - وقتی که متجاوزان دست از پا درازتر به زمین و زمان متوسل شدند تا از ورطه مقاومت پابرهنگان یمنی نجات پیدا کنند - رقم‌های هولناکی از کشتار مردم و نابودی زیرساخت‌های این کشور منتشر شد. شاید هم همین دردمندی سبب شده تا یمنی‌ها حال و روز مردم زندانی در غزه را بهتر از هر کسی درک کنند. درک می‌کنند و به وعده‌های الهی ایمان دارند که در پاسخ به حملات آمریکا و انگلیس و هم‌پیمانانشان، در میدان «سبعین» صنعا و دیگر شهرهای این کشور، میلیونی جمع می‌شوند و سرود می‌خوانند که «لا نبالی لا نبالی لا نبالی واجعلوها حرب کبری عالمیه»؛ نمی‌ترسند حتی اگر این جنگ گسترده‌تر از این شود...

واقعیت این است که با محاسبات دنیای مادی جور در نمی‌آید. چه کسی فکریش را می‌کرد مردمی که هشت سال در محاصره بودند، هر روز بمباران می‌شدند، هم با دشمن خارجی می‌جنگیدند و هم با مزدوران داخلی درگیر بودند، حالا یک طرف تعیین‌کننده در معادلات منطقه باشند و قلدراهی استعمارگر را به چالش بکشند. چهره کودکان پوست و استخوان یمنی هنوز از ذهنمان پاک نشده؛ مثل همین تصاویر رقت‌انگیز غزه که هیچگاه فراموشمان نخواهد شد. سازمان ملل خودشان در طول تمام سال‌های هجوم وحشیانه ائتلاف غربی-عبری-عربی به یمن، آمارهای تکان‌دهنده‌ای منتشر می‌کرد. اینکه بیشتر مردم یمن نیازمند کمک‌های ابتدایی برای زندگی هستند و از آوارگی و گرسنگی در رنج؛ اینکه آب بهداشتی و امنیت غذایی

حاج حسن ایرلو

علامه عبدالله عیضا
الرزامی

سید عبدالملک الحوثی

علامه بدرالدین حوثی

مرزقی زید المحطوری

زیدعلی مصلح

حسن عبدالله
محمدالمصی

صالح علی الصماد

حسن محمد زید

عبدالله علی مصلح

عبدالکریم ثابت
محمد ثابت

طاها المدانی

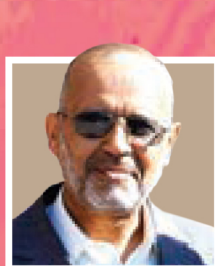
مصطفی محمد میرزایی

احمد علی الحمزی

عبدالکریم جدبانی

احمد عبدالرحمن
شرف الدین